

Skattefrihet för alkohol i förmånsbilar

Sammanfattning

Utskottet tillstyrker regeringens förslag (prop. 2010/11:58) om att alkohol ska undantas från sådan extrautrustning som höjer förmånsvärdet vid beräkningen av värdet av bilförmån.

Den nya bestämmelsen föreslås träda i kraft den 1 juli 2011 och tillämpas första gången vid 2012 års taxering.

Innehållsförteckning

Sammanfattning	1
Utskottets förslag till riksdagsbeslut	3
Redogörelse för ärendet	4
Ärendet och dess beredning	4
Bakgrund	4
Propositionens huvudsakliga innehåll	5
Utskottets överväganden	7
Skattefrihet för alkohol i förmånbilar	7
<i>Bilaga 1</i>	
Förteckning över behandlade förslag	8
Propositionen	8
<i>Bilaga 2</i>	
Regeringens lagförslag	9

Utskottets förslag till riksdagsbeslut

Skattefrihet för alkoholås i förmånsbilar

Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i inkomstskattelagen (1999:1229). Därmed bifaller riksdagen proposition 2010/11:58.

Stockholm den 15 mars 2011

På skatteutskottets vägnar

Henrik von Sydow

Följande ledamöter har deltagit i beslutet: Henrik von Sydow (M), Veronica Palm (S), Ulf Berg (M), Lena Asplund (M), Christina Oskarsson (S), Fredrik Schulte (M), Hans Olsson (S), Gunnar Andréén (FP), Helena Leander (MP), Lars Gustafsson (KD), David Lång (SD), Jacob Johnson (V), Peter Persson (S), Lars Beckman (M) och Erik A Eriksson (C).

Redogörelse för ärendet

Ärendet och dess beredning

I betänkandet behandlar utskottet regeringens proposition 2010/11:58 om skattefrihet för alkoholås i förmånsbilar. Regeringens förslag till riksdagsbeslut framgår av bilaga 1. Förslaget till lagtext återges i bilaga 2.

Någon motion har inte väckts i ärendet.

Bakgrund

Tidigare riksdagsbeslut

År 2006 beslutade riksdagen om en nationell alkoholhandlingsplan för att förebygga alkoholskador (prop. 2005/06:30, bet. 2005/06:SoU12, rskr. 157). Som ett särskilt prioriterat delmål anges att alkohol inte ska förekomma i trafiken.

Våren 2007 beslöt riksdagen – i enlighet med skatteutskottets förslag – att som sin mening ge regeringen till känna att alkoholås som är monterade i förmånsbilar inte ska påverka värdet av bilförmånen (bet. 2006/07:SkU10, rskr. 114). Bakgrunden till tillkännagivandet är bl.a. att ett stort antal personer varje år dör eller skadas i alkoholrelaterade trafikolyckor. Allt måste därför göras för att få bort alkohelpåverkade förare från våra vägar. Ett steg i den riktningen var enligt utskottet att förse fordon med alkoholås. Riksdagen har därefter gjort ytterligare uttalanden i frågan (bet. 2008/09:SkU25 s. 17, bet. 2008/09:KU21 s. 11 och 2009/10:SkU26 s. 18).

Värdering av bilförmån

Bilförmån uppkommer när en skattskyldig för privat bruk i mer än ringa omfattning använder en bil som han eller hon får disponera på grund av anställning eller uppdrag. Bilförmån är det även i de fall arbetsgivaren tillhandahåller en s.k. leasingbil eller då en skattskyldig på grund av anställning, uppdragsförhållande, medlemskap i en förening eller liknande har kunnat få ett förmånligt hyresavtal. Med ringa omfattning avses att bilen används vid högst tio tillfällen per år med en sammanlagd körsträcka på högst 100 mil.

Värdet av fri och delvis fri bil exklusive drivmedel beräknas efter schablon. Bestämmelserna om värdering av bilförmån finns i 61 kap. 5–11 §§ och 18–19 b §§ inkomstskattelagen (1999:1229), förkortad IL. Schablonen, som ska motsvara samtliga kostnader utom drivmedlet, bygger på en uppskattad privat körsträcka om 1 600 mil per år.

I underlaget för beräkning av värdet av bilförmånen ingår det prisbasbelopp som fastställts för året, statslåneräntan vid utgången av november månad andra året före taxeringsåret, bilmodellens nybilspris (fastställs av Skatteverket) och anskaffningskostnaden för eventuell extrautrustning, dvs. sådan utrustning som inte ingår i nybilspriset.

Bilförmånsreglerna syftar till att förmånsvärdet för en bil ska motsvara vad det skulle kosta att privat ha en likadan bil utrustad på motsvarande sätt.

Extrautrustning

Anskaffningskostnaden för sådan extrautrustning som inte ingår i nybilspriset ska tas med i underlaget för värderingen av bilförmån (61 kap. 8 § IL). Som extrautrustning räknas alla tillval av utrustning som har samband med bilens funktion eller den åkandes komfort eller förströelse. Detta gäller även utrustning som tillkommit på arbetsgivarens initiativ. Anordningar som betingas av sjukdom eller handikapp hos förmånstagare bör dock inte påverka förmånsvärdet (prop. 1986/87:46 s. 16). Av Skatteverkets allmänna råd (SKV A 2008:26) framgår att det vid förmånsvärderingen bör sakna betydelse för vilket ändamål utrustningen anskaffats, t.ex. för bilens funktion, körsäkerhet eller för förarens eller passagerarnas bekvämlighet.

Alkolås är enligt Skatteverkets rekommendationer ett exempel på en sådan extrautrustning som ska höja bilförmånsvärdet och därmed inkomstskatten för den som beskattas för bilförmånen. Anledningen är att ett alkolås kan vara till nytta för alla bilförare och inte bara för den som har alkoholproblem och att det kan vara av intresse både i tjänsten och privat (se Skatteverkets ställningstagande 2004-10-18).

Andra exempel på extrautrustning är: automatisk växellåda, antisladd- och antispinnssystem, nivåreglering, farthållare, extraljus, luftkonditionering, klimatanläggning, sollucka, eljusterbara säten, elektriska fönsterhissar, eluppvärmd vindruta, elmanövrerade backspeglar, airbag, sidocrockskydd, dragkrok, vinterdäck, motorvärmare, kupévärmare, centrallås, larmanordning, taktäck, lastbox, bilbarnstol, metalliclack, tonade rutor, läderklädsel, personlig bilskylt, radio, bandspelare, cd/dvd-spelare, bränsledator, färddator, väg- och trafikinformationssystem och gps-navigator.

Propositionens huvudsakliga innehåll

I propositionen föreslår regeringen att alkolås ska undantas från sådan extrautrustning som höjer förmånsvärdet vid beräkningen av värdet av bilförmån. Förslaget är en del i strategin för att stimulera till en ökad acceptans och användning av alkolås. Enligt regeringens bedömning kommer åtgärden att öka både företagets och de anställdas intresse av att vilja ha alkolås i sina förmånsbilar. Dessutom medför det kvardröjande effekter i bilparken när bilarna säljs vidare.

Förslaget föranleder ändringar i 61 kap. 8 § inkomstskattelagen (1999:1229), vilka föreslås träda i kraft den 1 juli 2011 och tillämpas första gången vid 2012 års taxering.

År 2010 beräknas antalet förmånsbilar vara 230 000. Det finns inga uppgifter om hur många förmånsbilar som i dag är utrustade med alkolås, men antalet torde vara starkt begränsat. Varje bedömning av antalet berörda bilar och därmed av skatte- och avgiftsbortfallet blir därför osäker. På lång sikt kan ett rimligt antagande vara att 5 % av förmånsbilarna utrustas med alkolås. Vid ett sådant antagande uppgår de offentligfinansiella kostnaderna till ca 10 miljoner kronor per år.

Förslaget bedöms medföra en engångskostnad på 150 000 kr för Skatteverket (informationsinsatser och anpassning av program för bilförmånsberäkning). Kostnaderna ska rymmas inom det befintliga anslaget.

Utskottets överväganden

Skattefrihet för alkohol i förmånsbilar

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen antar det lagförslag som lagts fram av regeringen.

Utskottets ställningstagande

Utskottet har inte något att invända mot regeringens förslag och tillstyrker propositionen.

BILAGA 1

Förteckning över behandlade förslag

Propositionen

Proposition 2010/11:58 Skattefrihet för alkohol i förmånsbilar:

Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i inkomstskattelagen (1999:1229).

BILAGA 2

Regeringens lagförslag

Förslag till lag om ändring i
inkomstskattelagen (1999:1229)

Härigenom föreskrivs att 61 kap. 8 § inkomstskattelagen (1999:1229)¹ ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

61 kap.**8 §**

Vid beräkning av förmånsvärdet ska anskaffningsutgiften för eventuell extrautrustning som ingår i förmånen läggas till nybilspriset. *Detta gäller dock inte om nybilspriset beräknats enligt 7 §.*

Vid beräkning av förmånsvärdet ska anskaffningsutgiften för eventuell extrautrustning som ingår i förmånen läggas till nybilspriset, *dock inte anskaffningsutgiften för en anordning som hindrar att bilen startas och körs av förare som har alkohol i utandningsluften (alkolås).*

Första stycket gäller inte om nybilspriset beräknats enligt 7 §.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2011 och tillämpas första gången vid 2012 års taxering.

¹ Lagen omtryckt 2008:803.